

Jedle bělokorá

(*Abies alba* MILLER)

Znaky:

Vždy zelený jehličnan s kmenem většinou silným a rovným, může dosáhnout výšky až 50 m. Koruna v mládí kuželovitá, poměrně pravidelná, ve stáří zploštělá. **Borka** hladká, tmavošedá, ke stáru stále rozpukanější nebo článkovaná. **Jehlice** poměrně krátké, nejvýš 3 cm dlouhé, na vrcholu tupé, ohebné, na spodní straně se dvěma světlejšími pruhy, dvouřadě rozčísnuty, ale oboustranně v několika vrstvách. Strom je jednodomý. **Samčí** květy jsou kulovité, nažloutlé jsou v úžlabí jehlic na konci větví. **Samičí** šištice jsou většinou 10 cm dlouhé, vzpřímené, válcovité, zpočátku nazelenalé, později oranžově hnědé a v době zralosti leděhnědé. Kvetou v dubnu až květnu. Šupiny šišek se uvolňují jednotlivě již na stromě, takže se pod jedlemi bělokorými nikdy nenajdou šišky.

Rozšíření a využití:

Typický lesní strom v přirozených jehličnatých hvozdech především ve střední Evropě. Jedle jsou vůči průmyslovým exhalátům značně choulostivé.

